

Förtär stenar

”må det ske med mig som du har sagt”

jag lägger upp min kropp på ett altare

jag sjunger tillförsiktens och överlåtelsens lov

dess namn är förtröstan

jag lägger upp min själs kaos och kosmos

veden tänds och elden förtär stenar mig

katharsis är förtröstan

jag ska se och nudda den jag är

varifrån jag kom, jag är och dit jag ska

”du smörjer mitt huvud med olja

och låter min bägare flöda över”

Asplöv virvlade över mina ben

jag såg bron och asplöv virvlade över mina ben
med mod och oro gick jag fram för att nå
men när foten skulle beträda darrade bron
och vid nästa steg befann jag mig inte där
det var ingen bro, det var en okänd trakt
med levande ovisshet i friska vita liljor
det var inga nejder, det var ett tomrum utan rum
så tyst att den svagaste viskningen hörde sig för
... anar du att du går när du lär dig att gå
på vägen över marker som inga ögon ser
... anar du vilken mylla det är som blir
på vägen över vatten som inga fötter bär

Dansar med glädje

förnimmer i lätta sensommarvindar
där ett uttorkat asplöv virvlar i väg
dansar med glädje i det mjuka ljuset

Det var inga gåvor, det var en spegel

det var inga gåvor, det var en spegel
se mig, förstå mig, älska mig, svara
jaget ekade bortskild och besviken
och ekot svarade övergivet, ensamt
bittra slag efter slag mot varför
och harmen fastnade i käken, i kinder
i pansar över pannan, kalla droppar
och vägarna stängdes, en efter en
i gnissel utan ljud när låset låstes
och jaget studsade mot svarta ytor

det får bara inte vara så här
och jaget blev tyst när längtan talade
när svarta fåglar skickades mot himmelen
genom åsktunga moln och försvann
luft, det får inte vara så här
och de grå fåglarna skickades
någonstans
och återvände stumma
händerna lyftes och ropade ändå
en gång och sextio gånger till

och bortom svartmenad bleckplåt
ur ett nyutslaget veck inunder
var där plötsligt och så självklart stilla
ett lysande milt gult ljus
och där från vecket bara frid
från hav och solar djupast inifrån
och ur en liten skål spred sig sinneslugn
bragte kraft att varsamt klappa min vän
tack, det finns ett gyllene rum
mer än gyllene, livsskimrande